

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 6. De solemni illa salutatione: Dominus vobiscum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

366 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
malè affecti corporis. Sic à conscientia ceu passio-
num omnium indice ; panduntur omnes animi
motus, ijque alij, atque alij. Si enim ea pacata sit, &
tranquilla, ab ea spes enascitur, gaudium, & lætitia:
sin autem à scelere turbida, & euerfa ; tum infœlici
animæ insultat timor, pudor obruit, enecat ingens
mœroris, ac tristitiæ vis, & acre domi bellum est:
qui illud oderit, ac pacem amarit, necessum est, vt
ille conscientia suæ consulat, eamque à noxa libe-
ram seruet: tum ei à cœlo pax, quia vt ait Ambro-
sius: *Vbi Domini gratia, ibi debet esse pax Domini.*
Et hæc in præsentia sufficiat attigisse: cætera eius-
dem hymni verba omitto, quia pro se satis illa lo-
quuntur, & seipsa explicant.

§. 6.

*De solempni illa salutatione: Dominus
vobiscum.*

Sacerdos ad populum versus, cum sacris ipse ver-
bis salutat, precaturque quam optimè: *Dominus
vobiscum.* Est ea salutatio è Scriptura petita, & à vi-
ris sanctis, beatisque spiritibus vsurpata.

Judic. 6. Ita quondam Angelus Gedeonem virorum for-
tissimum legitur salutasse. *Dominus tecum virorum
fortissime.*

Ruth. 2. Ita Booz messoribus adulta iam die, & imminen-
te altius solis æstu benè precatus: *Dominus vobiscum.*

Ita

Ita Prophetæ magni, victori Afa, eiusque exercitui iam laureato accinere cœperunt, & lætum illud acroama. *Dominus vobiscum; quia fuistis cum eo.* L. 2. par. 15. c.

Ita denique Gabriel, cœlestis ille paranympus Beatam Virginem auditus est compellasse. *Aue gratia plena: Dominus tecum:* & ab illa salutatione prima duci cœperunt salutis nostræ rudimenta. Luc. 1.

Ab illo Scripturæ ritu, cœlique genio factum est, vt hæc ipsa salutio adhiberi sit solita etiam ab Apostolis, qui populo ita bene apprecati: *Dominus vobiscum:* non intima tantum præsentia, qua abesse non potest, cum sit immensus: sed auxilio, & singulari quadam protectione, quæ summi Numinis beneficium est.

Hæc vbi à Sacerdote audit populus, respondet, *Et cum Spiritu tuo;* & illud quidem ex Apostolica traditione.

Hic immitti potest brevis quæstio, quæ ad mores faciat, cur populus, cur Clerus, aut minister non resalutet eadem forma, iisdem prope verbis: *Dominus tecum.*

Videbitur forte cuiquam ea quæstio leuioris momenti, sed vt eiusmodi videri possit, ex vero tamen magni est ponderis, vt enim acutè animaduertit Albertus, cum subijcit minister. *Et cum Spiritu tuo,* tacitè monet Sacerdotem in ara consistentem pœnè sine corpore esse oportere, vt totus sit spiritus.

spiritus.

368 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
spiritus, expers corporeæ molis, ac sollicitudinis, ac
Deo velut immersus, qui scilicet quantus est, spiri-
tus est.

Monet deinde quanta vis boni exempli, quomo-
do populi vox, & vita consona esse soleat vitæ Sacer-
dotum. Benè precatur Sacerdos, & benè precatur
populus, benè viuit ille, & hic etiam benè: tantum
in illius voce, ac exemplo positum est momenti,
vt certè digna sit Pontifice, digna Petri sede illa sen-
tentia, illud oraculum magni Pontificis Clementis,
cuius meminit Emilius in Ludouico Rege. *Non an-
tea sanctis viuetur moribus, quam imbuti sanctitate
sint morum magistri, videmus enim subditos emula-
ri mores superiorum, eo prorsus modo, quo umbra
corpus.*

§. 7.

De Collecta, & voce Hebræa Amen.

AB illa solemni sacraque salutatione subijcitur
oratio, quæ vulgò *Collecta* dicitur, quia Sa-
cerdos fungens legatione ad Deum pro populo,
huius vota, precesque compendiosa quadam breui-
tate colligit, æternoque Numini legenda quodam-
modo obijcit. Vbi porro sic obiecerit, sicque pro
populo superos orauerit, vt exoret, hic subnectit
Amen.

Est ea vox Hebræa, de qua sua lis, ac disceptatio.
Eam enim septuaginta ita reddunt, *Amen*, id est,
fiat.